

УДК 811.161.2'111'373.613

Л. П. КИСЛЮК
(Київ, Україна)

ОСВОЄННЯ АНГЛІЗМІВ В УКРАЇНСЬКІЙ ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ

Стаття розкриває особливості словотвірного освоєння нової лексики англійського походження в українській інтернет-комунікації. Як наслідок контакту аналітичної й синтетичної мов, в українській мові збільшується клас невідмінюваних іменників. Доведено, що однією з причин проблеми кваліфікації та правопису нових композитів з англійськими твірними основами є неосвоєність англійців граматичною системою української мови.

Ключові слова: англійцізм, словотвірне освоєння, композит, невідмінювані іменники.

Сучасна українська мова перебуває під впливом процесів глобалізації, що передусім помітно в українській інтернет-комунікації. Мовне середовище Інтернету – це сукупність великої кількості не пов'язаних між собою сфер спілкування, що функціонують автономно. Мова інтернет-комунікації є функціонально та стилістично неоднорідною, вирізняється великою кількістю жанрів. За матеріал дослідження обрано тексти переважно публіцистичного стилю – статті та інтерв'ю з інтернет-видань, різних сайтів, порталів, авторські матеріали блогерів, журналістів, письменників, політичних експертів.

Іншомовна лексика, як правило, працює на оновлення лексикону, забезпечує оперативне позначення нових понять, явищ, предметів, і водночас випробовує систему мови-реципієнта на адаптивність та спроможність збереження типологічних рис, відповідаючи на потреби сучасного суспільства. Розглянемо найгострішу на сьогодні проблему – ті наслідки контактування двох типологічно різних мов, аналітичної англійської та синтетичної української, які виявляються у збільшенні класу невідмінюваних іменників та функціонування їх як твірних основ у складних словах.

На тенденцію до утворення й активного вживання складних одиниць із іншомовними, часто невідмінюваними компонентами звертають увагу дослідники нової лексики та динаміки лексичної та словотвірної норми: С. П. Бибики [2, с. 84], Т. А. Коць [12, с. 143], М. І. Навальна [13, с. 59 – 61], О. А. Стишов [14, с. 151], О. О. Тараненко [15, с. 23 – 28], В. М. Фурса [17, с. 156 – 157].

Формування словотворчої та семантичної структур складних слів детально проаналізувала Н. Ф. Клименко в монографії “Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові” (1984). Вона з'ясувала, що “родо-видові, партитивні відношення стають основою виникнення більшості юкстапозитних іменників, а функціональна семантика закріплюється за іменниками-композитами” [10, с. 243]. Серед юкстапозитних іменників, які підкреслюють родо-видові відношення між компонентами, – назви професій, звань, посад. Для їх творення використовують або обидва запозичені слова, або

Л. П. КИСЛЮК, 2017

гібридне поєднання запозиченого з питомим. Юкстапозитів багато серед термінологічної лексики, хоча загалом їх набагато менше, ніж композитів і менше, ніж абревіатур. “Нагромадження запозичених слів у сучасній українській мові стимулює активізацію способу поєднання основ, який був властивий мові в давній період її розвитку і згодом втратив свою продуктивність через зміни в звуковому ладі мови (випадіння напівголосних): *дівич-вечір, Новгород, Славгород*. Зараз його помічаємо у багатьох словах з основами *інтернет, медіа, пан, прес, фітнес* [8, с. 137].

Складні слова за матеріалами словників 1970 – 80-х років становили понад 10 тис. слів [10, с. 28], за даними машинного морфемно-словотвірного фонду української мови – 14181 слів (14,9%) [11, с. 12], і кількість їхня продовжує збільшуватися [8, с. 134]. Відбуваються “зміни в механізмах поєднання основ (за типом аглютинативного словопородження, комбінування основ без єднальних голосних, гібридизація слів за рахунок поєднання в них питомих і запозичених основ)” [8, с. 138]. Це явище породжує, зокрема, правописні проблеми, оскільки проникнення лексичних одиниць з мови аналітичного типу, якою є англійська, викликає сплутування правописних стандартів. Тому логічною є критична реакція на нього мовознавців з погляду чинних норм літературної мови. К. Г. Городенська застерігає, що складні іменники-юкстапозити “деформують граматичну традицію української мови виражати атрибутивність за допомогою прикметника – спеціалізованого засобу реалізації ознаковості та обмежують відіменникове творення прикметників, що дає підстави констатувати їхній деструктивний вплив на українське прикметникове словотворення” [3, с. 7]. Дослідниця вважає, що внаслідок глобалізаційних впливів українській мові нав’язують словотвірні зразки утворення складних та складноскорочених слів з англійської мови, що впливає на зміну продуктивності питомих словотвірних моделей (набувають продуктивності раніше непродуктивні словотвірні моделі, як юкстапозити з прикладковим компонентом) та пропонує, зокрема, замінити деякі складні іменники без сполучної голосної словосполученнями, аргументуючи це тим, що в складних словах перший компонент *бізнес-, піар-, інтернет-, медіа-* має атрибутивне значення [4, с. 3 – 11]. Запропонований варіант розв’язання правописної проблеми заслуговує на увагу, однак, такі рекомендації заперечують тяжіння української мови до однослівних одиниць номінації, прагнення згорнути словосполучення в слово та, зрештою, синтетизм номінації як типологічну рису української мови.

Елементи аналітизму в формі й структурі номінативних одиниць виявляються в існуванні словосполучень, які виражають нерозчленоване поняття, як от: назви професій, спеціальностей. Проте тяжіння української мови до однослівних номінацій породжує зростання кількості складних слів, які за структурою залишаються аналітичними (співвідносними зі словосполученнями), а за формою – або аналітичними як юкстапозити, або синтетичними як композити й складноскорочені слова. Складні та складноскорочені слова, на відміну від словосполучень, дозволяють продовжити розгортання словотвірних ланцюжків за допомогою афіксальних засобів: *екотур – екотуризм, екотурист, екотуристичний: Екотуристичний візит-центр Карпатського Національного Природного Парку* (Сайт КНПП, cnpn.if.ua).

Чинний дотепер “Український правопис”, укладений у час, коли ця проблема ще не поставала так гостро, через правописні рекомендації засвідчив тенденцію комбінування основ без єднальних голосних. У параграфі “Складні іменники” читаємо: “Через дефіс пишуться: складні іменники, утворені з двох іменників без допомоги сполучного звука, незалежно від того, чи в даному слові відмінюються обидва іменники, чи тільки другий. До слів із другою відмінюваною частиною належать: іменники, в яких перше слово підкреслює певну прикмету чи особливість предмета, явища, названого другим словом: *блок-система, буй-тур, дизель-мотор, жар-птиця, козир-дівка, крекінг-процес, свят-вечір, стоп-кран*” [16, с. 32 – 33]. Визначальною ознакою для написання черед дефіс у поданих прикладах виступає не атрибутивність першої основи чи походження іменників (пор.: *дизельний мотор* → *дизель-мотор, святий вечір* → *свят-вечір*), а відсутність сполучного звука. Саме ця ознака виявляється засадничою для написання складного слова через дефіс у чинному правописі, який не використовує опозиції композит – юкстапозит.

Справді, обов’язковою структурною ознакою композита є наявність сполучних голосних (вони відсутні лише в поодиноких композитних прислівниках *інколи, інде*) [6, с. 245]. Якщо ж невідмінювана основа у препозиції закінчується на голосний, то він виконує роль єднального голосного: *екомолоко, екотуризм, екотурист, екофермер, екомаркування*.

На прикладі нової лексики спостерігаємо паралельне існування аналітичних і синтетичних конструкцій (словосполучень, складних слів і простих афіксальних утворень) та тяжіння мови до синтетизму – побудови однослівних найменувань. У словникових статтях ідеографічного словника нової лексики “Активні ресурси сучасної української номінації” як синоніми та синоніми-конкуренти функціонують словосполучення й композити: *телевізійний формат – телеформат, звуковий формат – аудіоформат, формат відео – відеоформат* [1, с. 349]; композити та юкстапозити й описові конструкції: *телешоу – телевізійне шоу, фаср-шоу – вогняне шоу, лялькове шоу – шоу з ляльками* [1; 356]. Слова-юкстапозити на позначення професій (*кресляр-конструктор, столяр-паркетник*) існують поруч із описовими найменуваннями типу ‘зварник арматурних сіток і каркасів’, але “аналітичні найменування потенційно завжди можуть набути синтетичну форму вираження і згорнутися в одне слово: *виконроб, головбух, сантехнік*” [5, с. 18 – 19].

Прагнення української мови до збереження синтетизму в словотворі виявляється в тяжінні до однослівного вираження понять. Словосполучення *засоби масової інформації та засоби масової інформації та комунікації* досить швидко згорнулися в абрєвіатури *ЗМІ та ЗМІК*. Однак їхні можливості до творення похідних виявилися заблокованими, а потреба в нових спеціалізованих номінаціях залишилася: різновиди *ЗМІ* позначають аналітичні одиниці на зразок: *цифрові медіа, інтернет-ЗМІ, онлайн-ЗМІ*.

Новозапозичення *мас-медіа* та його спрощений варіант *медіа*, також невідмінюваний, є базовою основою для декількох десятків складних похідних. Ця лексема, яка у складних словах займає майже винятково препозицію, функціонує і як іменник (*центральні мас-медіа, українські медіа*), і як прикметник (*медійний простір – медіа-простір (медіапростір), медіальні ресурси – медіа-ресурси (медіаресурси)*). Текстовий матеріал пропонує адаптовані варіанти

мас-медіа, медіа, які мають переваги внаслідок входження в українську систему відмінювання (більшість онлайн-медіа, у медіах набула розголосу, у медіах розпочалася полеміка), узгодженості категорії числа з абрєвіатурою ЗМІ (українські ЗМІ – українські мас-медіа), а також завдяки уникненню зяяння голосних (медіапортал, медіаполе, медіакілер). Тому нормою мало би бути “українські мас-медіа”, а не “українські мас-медіа”, проте реальна мовна практика, зокрема, й інтернет-комунікації засвідчують, навпаки, зменшення випадків уживання відмінюваної лексеми медіа і звуження його до мови окремих видань на зразок “Критики”, “Літературної України”: нові медіа не перестають користуватися популярністю у населення (Критика, mediakrytyka.info); чільні українські телеканали, радіо, друковані медіа та обмежена кількість інтернет-видань (Критика, krytyka.com).

Введення до системи української словозміни так званого невідмінюваного класу іменників та прикметників з нульовими категоріями відмінка й числа (та, як правило, не властивим українській мові скупченням голосних або приголосних наприкінці основи) слова стало, по-перше, причиною нерозрізнення іменникових та прикметникових форм при творенні складних слів (комполітів та юкстаполітів) та, по-друге, причиною виникнення морфологічних патових ситуацій, які руйнують типологічні ознаки української мови (медіа-аналіз, бізнес-структура).

Н. Ф. Клименко ще 1975 року застосовуючи метод декомпозиції, вказала підтип іменників-юкстаполітів, які трансформуються в атрибутивні словосполучення: “перший компонент легко перетворюється на прикметник: *Іван-дерево* → *Іванове дерево*, *трута-зілля* → *отруйне зілля*. Більшість іменників цієї групи становлять слова іншомовного походження (в основному, з німецької та романської мов), де вони дуже поширені: *вакуум-апарат*, *рентген-апарат*, *прем’єр-міністр*, *томат-пюре*, *радикал-соціалісти*. Іноді це комбінації запозиченого слова з українським: *штаб-лікар*, *альфа-*, *гама-*, *дельта-*, *ікс-проміння*” [7, с. 95]. Н. Ф. Клименко припускала, що такі перехідні форми могли засвідчувати “активний колись етап переходу від юкстаполітів до об’єднання “голих основ” тієї або іншої частини мови в межах одного слова” [Там само, с. 95.]. Нині констатуємо кількісне зростання перехідних форм, які існують паралельно зі словосполученнями (медійний простір, простір медіа, медіа-простір, медіапростір) і засвідчують наявність “явищ переходу між ціліснооформленими і розчленованими номінаціями” [8, с. 139]. Такий перехідний етап відображає живі мовні процеси у синхронії, засвідчує динаміку словотвірного освоєння нової запозиченої лексики.

Прагнення до однослівності виявляється сильнішим від упередженості перед запозиченнями: замість описових конструкцій *естрадна вистава*, *видовище естрадно-розважального характеру* вживають англійське запозичення *шоу*, а замість *концерт з елементами шоу* – *шоу-концерт*. Можливості української мови дозволяють пристосувати нові запозичення з англійської мови до власних потреб: *on line* → *он лайн* → *он-лайн* → *онлайн* → *онлайн-вий*; *PR* → *ПіАр* → *пі-ар* → *піар* → *піарник*, *піарити*.

Мовні зміни, процеси запозичення та освоєння запозичених одиниць часто відбуваються на вимогу суспільної потреби, а тому не є однозначно негативними. Розв’язання правописної проблеми можливе за умови правильної

кваліфікації складних слів іншомовного походження як композитів, юкстапозитів чи абрутворень, оскільки композити й абрутворення пишуть разом, а юкстапозити – через дефіс. Важливо пам'ятати, що іменники “при композиції основ тяжіють переважно до словосполучення “дієслово+іменник”, при юкстапозиції – до поєднання двох іменників, при абрєвіації – до словосполучення “прикметник+іменник”, тому іменники-композити відображають насамперед об'єктні відношення компонентів базової словосполуки” [10, с. 233], а іменники-юкстапозити підкреслюють родо-видові відношення між компонентами такої словосполуки [10, с. 242]. В юкстапозитів ступінь пов'язаності компонентів найнижчий, порівняно з композитами чи абрєвіатурами, складники юкстапозитів об'єднані лише усталеним порядком розташування [9, с. 556]. Юкстапозиція частіше виникає внаслідок освоєння запозичень.

Формальною перешкодою для написання разом композитів з першою атрибутивною основою є відсутність сполучного голосного. Написання композитів без єднальних голосних викликає проблеми, зокрема, як без дефіса уникнути невластивого українській мові збігу кількох голосних (*медіа-аналіз*) або кількох приголосних (*бізнес-структура*)? Написання через дефіс може бути сигналом ще неповного освоєння запозичення на граматичному рівні, його несамотійного вживання. Тому однією з причин виникнення правописної колізії вважаємо наявність класу так званих невідмінюваних імен нульової відміни, й визнання невідмінюваності граматичною нормою. Відсутність сполучних голосних порушує іншу типологічну рису української мови: переважання відкритих складів, уникнення скупчень голосних і приголосних. Порівняймо, у текстах серед складних слів з першою основою *бізнес*, яка закінчується на приголосний, написання разом трапилося лише у трьох словах: *бізнесасоціація*, *бізнесвумен*, *бізнескомпанія*. Написання разом таких складних слів як *бізнес-сайт*, *бізнес-справи*, *бізнес-стратегія*, *бізнес-структура* призводить до небажаного збігу приголосних на стику твірних основ. Однак, не лише структурно-формальний аспект стає на заваді написанню таких слів разом, а й подвійна співвідносність першої основи як з атрибутивом-прикметником, так і з іменником, який може деталізувати, уточнювати другу основу, тобто вступати у родо-видові відношення з нею, властиві юкстапозитам: *бізнес-новини* (*бізнесові новини* та *новини бізнесу*, пор.: *інтернет-новини*), *бізнес-школа* (*бізнесова школа* та *школа бізнесу*, пор.: *pr-школа*, *арт-школа*).

Із розширенням сфер функціонування українська мова потребує номінативних одиниць, які б уточнювали, деталізували поняття, як у термінології, так і в загальноживаній сфері. Лексичну спеціалізацію одиниць розвивають передусім композити та юкстапозити, які оформляють назви спеціальностей (*інженер-програміст*, *технік-технолог*), дій (*інтернет-банкінг*, *піар-кампанія*, *медіа-дослідження*), найменувань установ (*арт-школа*, *арт-ярмарок*). Спеціалізація, виражена через двочленні юкстапозити, відображає тенденцію до згортання описових, розчленованих номінацій у цілісно оформлену одиницю, хоча функціонують і ті й інші: *інженер-електромеханік* та *інженер з електронної техніки*.

У періоди активного оновлення лексики існує перехідний етап засвоєння нових номінативних одиниць, який відрізняється тимчасовою правописною непорядкованістю, викликану відставанням нормативної бази від процесів

розвитку мови. Наявність такого етапу є корисним випробуванням для мовного організму, його захисних функцій, перевірки на стійкість типологічних рис і відповідності чинних норм стану реального функціонування мови, хоч викликає дискусії. Наприклад, аббревіатура *ПіАр* лексикалізувалася й функціонує як окреме слово *піар*, омографічне до основи *піар*. Ця проблема породжує складнощі кваліфікування складних слів (*піар-агенція*, *піар-асистент*, *піар-інтереси*, *піар-менеджер*, *піар-служба* та ін.) як юкстапозитів, композитів чи складноскорочених слів, а звідси, й проблеми їхнього написання разом чи з дефісом. На нашу думку, вони є юкстапозитами, оскільки друга основа уточнює, спеціалізує першу: ‘асистент, менеджер з піару’; ‘агенція, служба з надання послуг з піару’; ‘інтереси щодо піару кого-/чого-небудь’: “*Донбаські закони*” приймалися не в інтересах громадян, які страждають від війни та терору, а щоб задовольнити *піар-інтереси* російської влади (Українська правда, 17.09.2014, pravda.com.ua); *Робота асистента піар-менеджера: всі вакансії і резюме* (сайт jobs.ua, 10.08.2016, www.jobs.ua).

Запозичені основи, які наближаються до аброоснов (*еко-*, *кіно-*, *теле-*) легко поєднуються з питомими елементами, утворюючи гібридні напівкомпози-напіваббревіатури (*екобудунок*, *екомолоко*, *кінолітопис*, *кінодовідник*). Частину таких одиниць дослідники мусять визнавати напівкомпози-напіваббревіатурами (*технопарк*) або такими, які поєднують структуру і семантику юкстапозитів і аббревіатур (*прес-менеджер*). До дискусійних належать основи *арт-*, *поп-*, *рок-*, *техно-* та інші. Є приклади їх функціонування як окремих слів: *Всі три українські пісні за жанром поп* (Музичний портал “Вулик”, vulyk.ua/music); *Український рок* виник в кінці 60-х років на хвилі відлиги у суспільному житті (uk.wikipedia.org/wiki); *Техно* – напрямок електронної музики, що зародився в середині 1980-их років у Детройті (uk.wikipedia.org/wiki). Основа *арт-*, яка є твірною для понад 80 новотворів, і повторним запозиченням з англ. *art* – ‘мистецтво’, де основа *арт-* позначає окремі різновиди мистецтва, особу, предмет, дію, місце, абстрактне поняття, пов’язане з мистецтвом; функціонує як частина складного слова: *арт-керівник*, *арт-школа*, *арт-журнал*, *медіа-арт*; як частина мішаної аббревіатури: *поліарт*, *украрт*; а також як основа афіксального похідного: *артовий*, *стріт-артовий*, *артовик*, *артовичка*, *артувати*. У складному слові *арт-* частіше займає препозицію: *арт-керівник*, *арт-школа*, *арт-ярмарок*; *арт-готель*, *арт-двір*, *арт-журнал*, *арт-кафе*, *арт-клуб*, *арт-об’єкт*, *арт-центр*; рідше – постпозицію: *поліарт*, *украрт*; *медіа-арт*, *техно-арт*: *Арт-Двір – єдине місце у 12-тисячному Бучачі, де регулярно відбуваються культурні заходи зовсім не районного рівня* (Коридор, журнал про сучасну культуру, kogudor.in.ua); *Арт-готель “Баккара” – найбільший готель на воді та найромантичніший готель Києва!* (сайт Козирна карта, 2k.ua). У *Вроцлаві пройде перша виставка-ретроспектива українського медіа-арту* (сайт Відкритий архів українського медіа-арту, mediaartarchive.org.ua). Складні слова з основою *арт-* мають ознаки композита й аббревіатури або юкстапозита й аббревіатури.

Зростання кількості складних слів проміжного типу (напівкомпози-напіваббревіатури) веде до зміни їхньої морфемної структури й “образу” складного слова без єднальних голосних. Історично воно було первісним перехідним етапом між слово- та основоскладанням (на зразок *Вишгород*, *Миргород*) і

відбувалося без єднальних голосних, тоді як для сучасної мови характерним є основокладання з єднальними голосними.

Правописна проблема відповідності сучасній словотвірній нормі складних слів іншомовного походження зводиться до правильної кваліфікації складних слів іншомовного походження як композитів, юкстапозитів чи абrevіатур, оскільки композити й абrevіатури пишуть разом, а юкстапозити – через дефіс. З'ясувати, композит це чи юкстапозит, можна лише за наявності контексту, застосовуючи метод декомпозиції – тлумачення складних слів через вихідні словосполучення: композит (співвідносний з атрибутивними словосполученнями *медіаринок – медійний ринок*), юкстапозит з родо-видовими відношеннями (*медіа-ринок – ринок медіа*). Пор., *медійний рекламний ринок – медійний ринок реклами – рекламний медіа ринок*: *Стаття присвячена аналізу медійного ринку України. Виконано дослідження сучасного стану ринку мас-медіа та рекламного медіа ринку* (Ефективна економіка, economy.nauka.com.ua). Обов'язковою є наявність сполучного голосного або його імітатора (якщо невідмінювана основа у препозиції закінчується на голосний). Нагромадження голосних або ж приголосних на стику твірних запозичених основ неприйнятні.

З урахуванням динаміки сучасного словотворення слід констатувати, що під впливом англійської мови відбуваються якісні зміни у морфемній структурі складного слова: з'являються композити без єднальних інтерфіксів – відбувається зміна “образу” складного слова (композита), а також з'являється проміжний / перехідний різновид напівкомпозитів.

Важливою практичною рекомендацією залишається необхідність пристосовувати нові англіцизми до граматичної системи української мови, надаючи відповідного морфологічного оформлення лексичним одиницям аналітичної мови (оформляти категорії роду, числа, відмінка відповідно до вимог української мови), не розширювати класу невідмінюваних імен (іменників і прикметників).

1. *Карпіловська С. А.* Активні ресурси сучасної української номінації : Ідеографічний словник нової лексики / С. А. Карпіловська, Л. П. Кислюк, Н. Ф. Клименко, В. І. Критська, Т. К. Пуздирева, Ю. В. Романюк; відп. ред. С. А. Карпіловська. – К. : ТОВ “КММ”, 2013. – 416 с.
2. *Бибик С. П.* Динаміка лексичної норми // Літературна норма і мовна практика : монографія / [Єрмоленко С. Я., Бибик С. П., Коць Т. А. та ін.]; за ред. С. Я. Єрмоленко. – Ніжин : ТОВ “Видавництво “Аспект-Поліграф”, 2013. – 320 с.
3. *Городенська К. Г.* Нові запозичення і новотвори на тлі фонетичної та словотвірної підсистем української літературної мови / К. Г. Городенська // Українська термінологія і сучасність : зб. наук. праць. – К. : КНЕУ, 2009. – Вип. VIII. – С. 3 – 9.
4. *Городенська К. Г.* Нові явища та процеси в українському словотворенні : динаміка чи деструкція? // Українська мова, 2013. – №2 (46). – С. 3 – 11.
5. *Клименко Н. Ф.* Аглютинативність в українському словотворенні // Клименко Н. Ф. Вибрані праці / Упоряд. Є. А. Карпіловська, О. Д. Пономарів, А. О. Савенко. – К. : Видавничий дім Дмитра Бурого, 2014. – С. 12 – 19.
6. *Клименко Н. Ф.* Композиція основ // Енциклопедія української мови. – К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2000. – С. 244 – 245.
7. *Клименко Н. Ф.* Морфологічна будова композитів // Клименко Н. Ф. Вибрані праці / Упоряд. Є. А. Карпіловська, О. Д. Пономарів, А. О. Савенко. – К. : Видавничий дім Дмитра Бурого, 2014. – С. 83 – 111.

8. *Клименко Н. Ф.* Роль словотворення у сучасній українській номінації // Клименко Н. Ф., Карпіловська С. А., Кислюк Л. П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі. К. : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2008. – 336 с.
9. *Клименко Н. Ф.* Складне слово // Енциклопедія української мови. – К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2000. – С. 555 – 556.
10. *Клименко Н. Ф.* Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові. – К. : Наук. думка, 1984. – 251 с.
11. *Клименко Н. Ф., Карпіловська С. А.* Морфемні структури слів у сучасній українській літературній мові // Мовознавство, 1991. – №4. – С. 10 – 21.
12. *Коць Т. А.* Літературна норма у функціонально-стильовій і структурній парадигмі. – К. : Логос, 2010. – 303 с.
13. *Навальна М. І.* Динаміка лексикону української періодики початку ХХІ ст. – К. : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2011. – 328 с.
14. *Стишов О. А.* Українська лексика кінця ХХ століття (на матеріалі мови засобів масової інформації). 2-ге вид., переробл. – К. : Пугач, 2005. – 388 с.
15. *Тараненко О. О.* Актуалізовані моделі в системі словотворення сучасної української мови (кінець ХХ – ХХІ ст.). – К. : Вид. дім Дмитра Бураго, 2015. – 248 с.
16. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Інститут української мови – стереотип. – К. : Наук. думка, 2000. – 240 с.
17. *Фурса В. М.* Семантико-граматичне та словотвірне освоєння невідмінюваних імен / В. М. Фурса. – К. : Інститут української мови НАН України, 2005. – 252 с.

L. P. Kysliuk

ANGLICISMS IN UKRAINIAN INTERNET COMMUNICATION

The article reveals the features of word-formative development of new English lexical units in online communication. As a result of contact analytical and synthetic language are increasing class of indeclinable nouns in Ukrainian. Proved that cause problems writing new compounds are incomplete adaptation of new Anglicism in the Ukrainian grammatical system.

Key words: anglicism, word building development, composite indeclinable nouns.